

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.110
1 desembre 2017
1'70 euros

la veu de Benicarló

A licitació les obres de remodelació de la plaça de l'estació

BENICARLÓ REBUTJA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

COPA D'ESPANYA DE CONJUNTS: MABEL, EL GRAN GUANYADOR

EDITORIAL

1110

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Ja vénen les obres

En moltes ocasions l'actualitat ens planteja qüestions que des del punt de vista de la immediatesa ens semblen d'una importància primordial, però que

després amb el temps es demostra que eren solament problemes passatgers: que si hi ha poques papereres, que se si ha trencat un banc, que si han canviat el sentit de la circulació d'un carrer... però les obres grans, aquestes no són cosa de dos dies. Pel que fa a la remodelació del passeig de l'estació i de la seua plaça, estem parlant d'una cosa molt important. Es tracta d'una obra la necessitat de la qual es remunta a l'època de la Segona República. Són testimonis d'aquells dies els fanals que encara ostenten l'escut de Benicarló, les naus d'IFF-Adrian-Klein, i moltes cases que encara reconeixem en velles fotografies. Des de la Veu desitgem que aquesta obra es faça amb afecte i eficàcia, amb respecte pels veïns i els visitants, i sent conscients de la importància que té. I si després arriben alguns trens més, millor.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a la Coral i a la Banda de Música, per fer-nos més agradables els caps de setmana amb les seues actuacions. Per la festivitat de Santa Cecília han tornat a sortir al carrer fent de la música art. Moltes gràcies. La nostra carxofa més saborosa.

Panissola: si ja vam dir que la neteja de l'auditori era més que deficient, ara, a més, se li ha sumat una plaga de ratolins que han fet d'aquell espai el seu cau. Què esperen, l'actuació del Gerónimo Stilton? A l'ajuntament, un bon cabàs de panissoles per la seua ineficàcia!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

RADIO BENICARLÓ : 107.3 FM

Copisteria-Llibreria **GRÈVOL**

-Còpies de tot tipus i tamanys
-Llibreria General i Musical
-Papereria

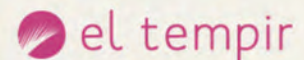
Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
Tel.: 964 475 698
e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

7^é Drets lingüístics

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: [@Elstafaners](https://twitter.com/Elstafaners) mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line del Maestró, Els Ports i la Tinença de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

ve de la p gina anterior

itinerari més segur i còmode per als usuaris per als vianants. Així doncs, es redueix l'ample de calçada fins a un mínim de tres metres, l'estrictament necessari que permet el pas, a una velocitat reduïda, de turismes i autobusos. Els aparcaments actualment existents en Av. Klein es traslladen a la nova zona d'aparcament al costat de l'estació. Aquest espai sorgeix de l'enderrocament de l'edifici existent al costat de l'estació, en situació de fora d'ordenació, ja expropiat en el seu moment per l'Ajuntament. També en aquesta zona es condiciona un espai per a la parada d'autobusos que connecten l'estació amb el municipi i amb la futura estació d'autobusos que se situarà en el Passeig Febrer Soriano. Aquesta àmplia vorera prevista, en arribar a la zona més pròxima a l'estació, es transforma en una gran plataforma de la qual sorgeix l'edifici de l'Estació. Serà necessari, per tant, la coordinació amb l'administradora ADIF per a eliminar els múltiples graons, rampes i espais fragmentats que actualment existeixen, transformant aquest espai en una zona plana, d'accés directe a la cota de paviment interior i andanes de Renfe. La zona de calçada, davant de l'estació, travessa la plataforma amb aquesta amplària mínima de tres metres i es desvia cap a la prolongació d'Avinguda Klein, que en la seua secció dins del Sector Collet II, disposarà de zona d'aparcaments en un lateral, permetent un increment d'aparcaments per als moments més concorreguts a l'estació. De la calçada cap a la zona de la tanca d'IFF, es preveu el seu condicionament com un espai verd que suavitzarà la imatge industrial que actualment es percep en arribar al municipi.

UN ENDERROCAMENT NECESARI

L'àmbit d'actuació de les obres comprèn una superfície total de 4.687 m². S'iniciaran els treballs amb l'enderrocament de l'edifici situat al costat de l'estació i la neteja dels actuals patis de l'edifici. En aquesta zona se situarà l'aparcament, delimitat pel mur contigu a l'andana, el Parc Felipe Klein, la vorera existent, que es troba en bon estat, i la plataforma d'accés directe a les andanes, actualment ocupat en part per la terrassa del bar de l'estació. El material d'acabat per a la vorera perimetral serà de formigó acolorit, mentre la zona d'aparcament s'acabarà en asfalt. La calçada d'Av. Klein també s'eleva fins a aconseguir la cota de vorera, des del pas elevat al final del parc fins a la seua connexió amb la futura prolongació del polígon industrial. L'amplària de calçada es mantindrà en tres metres en tota la longitud, des del seu inici en el Passeig de Febrer Soriano fins a la zona industrial, prevista també d'aqueixa amplària. La vorera del costat IFF es renovarà mitjançant la formació d'una llosa de formigó acolorit, armada superiorment amb malla, i delimitada, des del passeig fins al pas de zebra elevat, per una peça de vorada i una rigola. A partir del pas de

vianants, en la part amb absència de desnivells, tan sols la rigola separarà la calçada de la vorera. La plaça de l'estació, des de la calçada cap a l'edifici de l'estació, es pavimentarà amb llosa de formigó, en diferents colors, mentre que la part des de la calçada cap al mur de IFF el paviment serà de terres compactades i zones enjardinades amb arbrat.

BENICARLÓ REBUTJA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

text i foto AB

La Corporació Municipal ha fet visible el seu rebuig a la violència de gènere amb la lectura conjunta d'un manifest de condemna. A l'acte també ha participat l'alumnat de diversos centres educatius i una representant de la societat civil.

L'Ajuntament de Benicarló ha volgut commemorar el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones amb la lectura d'un manifest per part de representants dels quatre grups polítics amb representació municipal. L'alcalde, Xaro Miralles, en representació del PSPV-PSOE; la segona tinent d'alcalde i regidora de Benestar Social, Marta Escudero, portaveu de Compromís-ERPV; Juan Manuel Cerdá, per part del PP i Juan José Cornelles, regidor de Ciudadanos, han llegit el document on es posa èmfasi en la necessitat de fer servir tots els recursos per eradicar violència masclista i s'alerta de que «encara queda molta feina per fer, i els ajuntaments som les institucions més pròximes a la ciutadania i els que hem de donar una resposta més ràpida a aquesta xacra social».

El manifest alerta de la vulneració dels drets de la dona, i també d'aquelles desigualtats que la legitimen i

La Corporació Municipal ha fet visible el seu rebuig a la violència de gènere amb la lectura conjunta d'un manifest de condemna.

la perpetuen. Així, en el document llegit s'ha recollit la voluntat ferma de «no subvencionar, des de l'Ajuntament, actes en els quals l'entitat organitzadora perpetue les desigualtats de gènere».

A més, des dels centres educatius i la societat civil s'han volgut sumar a la reivindicació. L'alumnat dels centres d'educació secundària del Joan Coromines, del Ramón Cid i del Centre Integrat Públic de Formació Professional han volgut mostrar el seu rebuig a la violència masclista, així com també ho ha fet una representant de la taula d'igualtat de gènere i de la ciutadania.

DECORACIÓ NADALENCA AMB MATERIALS RECICLATS

text NAT LIA SANZ

Enmig de la polèmica sorgida en altres municipis per la decoració nadalenca, Benicarló ha optat per fer ús dels materials reciclats.

Dotze associacions del municipi han acceptat el repte llançat des del consistori i guarniran sengles arbres de Nadal que s'instal·laran en places i punts emblemàtics del municipi, que abans no es decoraven. L'objectiu és, com va explicar l'edil de Festes Ilde Añó, "guarnir els racons de la ciutat que abans no es feien". Cadascuna de les entitats embellirà l'estructura que instal·larà el consistori a través de la comissió de festes, amb temàtica nadalenca. Posteriorment la Brigada d'Obres s'encarregarà d'il·luminar-los. L'encesa de tots ells es produirà el dia 5 de desembre, juntament amb la resta d'enllumenament que s'ha instal·lat en el municipi. no és aquesta l'única novetat que es va presentar ahir ja que des de la comissió de festes també s'ha apostat fort "per

la recuperació de Benicarlàndia, un dels actes més emblemàtics per als xiquets de la ciutat i que fa uns anys es va perdre". En aquesta edició, gràcies a la col·laboració de nombroses entitats del municipi, els més xicotets de la ciutat tindran a la seua disposició "entre els dies 27 i 30 de desembre nombrosos tallers que se celebraran en la pista annexa del pavelló poliesportiu". Les activitats es completaran del 26 al 30 amb la instal·lació de la pista de gel, per part de la regidoria d'esports, en la pista coberta del pavelló.

A més, "hem apostat per la celebració de dos balls per a les nits més emblemàtiques". Així, s'instal·larà una carpa en la plaça de la Constitució que acollirà per primera vegada en el municipi el ball de finalització d'Any i el del Roscó de Reiss. Añó també va anunciar que enguany la cavalcada de Reyes canviarà el seu recorregut "per a donar-li més realç" a l'esdeveniment. Per la seua banda la regidoria d'Esports completarà els actes nadalencs amb la celebració del Campus esportiu, entre els dies 2 i 5 de gener.

RAQUEL MAURA, DAMA DE LA CORAL

text i foto NAT LIA SANZ

Raquel Maura Foix és la nova Dama de la Coral Polifònica Benicarlanda. El nomenament va tenir lloc durant el tradicional dinar de germanor que va reunir als coralistes per a celebrar la festivitat de Santa Cecília. Raquel, directora de la Coral Infantil Petiquillo, va rebre la banda de mans de la seua predecessora en el càrrec, Blanca Ramia. Durant l'acte els coralistes també van mostrar el seu agraïment als directors del musical *Les Misérables*, recentment posat en escena: David Rubiera i Núria Sánchez, que van rebre un record com a premi al seu esforç.

La jornada dominical posava el punt i final a un intens cap de setmana en el qual no van faltar els actes destinats a totes les edats. Divendres a la vesprada, la Coral Infantil Bòvalar i la Coral Infantil Petiquillo van oferir el seu tradicional concert de Santa Cecília en el Magatzem de la Mar. Els més xicotets mostraven una vegada més el nivell que estan aconseguint, interpretant amb gran precisió diferents peces corals. Ja a la nit, una festa precedida d'un sopar de pa i porta reunia als coralistes de totes les edats en el seu local.

MIGUEL CALVET DISSENYA EL CARTELL DE LA XX EDICIÓ DE L'ESTEL DEL COLLET

text NATÀLIA SANZ

El pintor benicarlando Miguel Calvet ha sigut l'encarregat de dissenyar el cartell del XX aniversari de la representació teatral L'Estel del Collet.

La seua obra es va presentar divendres passat en el saló de la Fundació Caixa Benicarló, davant l'expectació del nombrós públic que es va concentrar per a coneixe-rlo de primera mà, Calvet va assegurar que "he representat el que tenim ací a Benicarló: el mar, el passeig, les muntanyes i el Corral del Petiquillo", tot açò coronat per l'estel de vuit puntes que caracteritza la representació benicarlanda. El pintor va assegurar que "és un honor" ser l'autor de tan carismàtic cartell d'aniversari, màxim quan davant d'ell ho han dissenyat "dinou artistes benicarlandos de gran renom". Precisament aquesta circumstància és la que va fer notar el Síndic Major de l'entitat, José Luís Guzmán, que va recordar que "en aquests anys no ens ha faltat autor per al disseny".

Guzmán va recordar que les representacions es desenvoluparan enguany "els dies 16 i 17 de desembre, a les 19h., en l'auditori municipal Pedro Mercader de Benicarló".

Per la seua banda l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, va recordar que "la presentació del cartell anunciador de les representacions anuncien també que ja comença el Nadal a Benicarló" ja que "és una dels actes que la gent espera". El motiu és que "malgrat ser la mateixa obra, sempre innoveu i li doneu el vostre toc d'humor característic als fets més rellevants de l'últim any en la ciutat". A més de la representació, l'associació cultural de L'Estel del Collet serà l'encarregada enguany d'organitzar la cavalcada de Les seues Majestats els Reis Mags, fet que "li donarà una personalitat més benicarlanda". També tindrà un paper rellevant en Benicarlandia, on realitzarà "un taller per a dissenyar

estels de vuit puntes, tan característics de la nostra entitat", va anunciar Guzmán.

D'altra banda, l'acte va ser aprofitat pel Síndic Major per a reclamar "un espai més ampli" per a realitzar aquest tipus d'esdeveniments, "atenent a la quantitat de gent i la magnitud que els actes culturals que s'organitzen". Guzmán va assegurar que "ens hauríem de replantejar una solució, com l'han buscat altres poblacions" per a la construcció d'un nou teatre auditori.

**Divendres dia 1, a les 19:30,
al Saló d'Actes de la Caixa Rural,**

Presentació de

l'Associació de Discapacitats Intel·lectuals

"Els Fenòmens"

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

A este poble nostre hi ha coses que no tenen remei. La urbanització del carrer València, la urbanització de la partida Povet, la urbanització de la carretera de Peníscola vella, els accessos al (ai que em pixo!) centre comercial o l'adeuació a la nevegabilitat del riu Sec tal i com volia el Faraón. I, per descomptat, la urbanització, planificació, projecte o el que siga de la costa nord del nostre terme. Mire si fa anys que li peguen voltes al nano i no s'aclareixen. Van fer una intervenció (com si foren cirurgians) i van deixar un miradoret d'allò més vistós que cada mestralada que vindrà se l'endurà a Mallorca. Per tant, permeta'm que siga escèptic en aquest tema i que tot plegat no es tracta més que d'un «Hablar por hablar». Ara que també em pensava que no haguera vist mai arreglat lo passeig de l'estació i arbres i tot hi han pintat. Per tant, ni una paraula més. Obras son amores y no buenas razones.

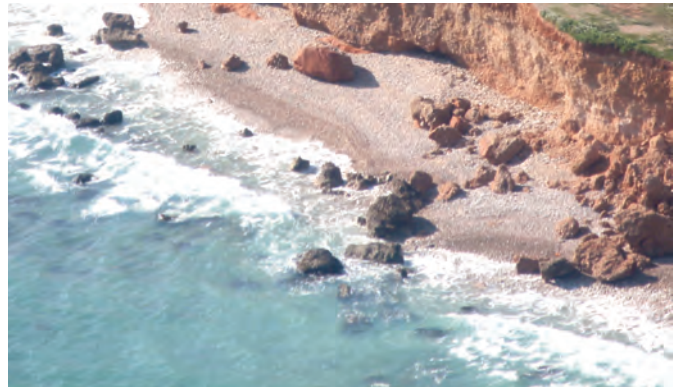
Aniré per ordre. La carxofa és per a uns senyors dignes de veneració que es veu que saben que existeix La Veu de Benicarló. Té molt de mèrit la cosa, perquè després de més de vint anys de vida (o de mala vida o de malviure, no ho sé) encara hi ha molta gent que no sap ni que existeixen. I parlo de gent normal, com ara vosté i jo.

Molt preocupant la panissola. Una colleta de criatures que abusen d'altres criatures mçes menudes. Està denunciat això? Buffff.

Tres pàgines seguides dedicades a la costa nord. No, no puc més amb això. Que facen el que els veïns vulguen que segur que no tenen altra preocupació que el poble i que ningú, però és que ningú, té dret a pensar que només es mouen per interessos propis.

Semblauna bona iniciativa això de fer que els xiquets dibuixen i «il·lustren» més de 90 façanes del poble. Ai, ai, ai, això no serà adoctrinar les criatures? Que miren ben bé quines són les obres de referència perquè igual algun d'aqueixos pintors no està a favor de la constitució o no és un buen cristiano i ja tenim lo fandango en dansa.

Quiosquets per a l'estiu..., a la vora de la mar. Ho llijo. Em sembla tot molt correcte. «¡Al rico helado, polos y mantecados!, ¡Que se va, que se va, que se va Pepito!» Amb trenta anys de concessió un hom ja es pot fer platejaments de futur. Enhorabona als implicats.

«Concurs de ranxo mariner benicarlando». Tira, vingia la fartera, diràs que no pensem en res més en este poble. Penso en com és d'admirable la senyora alcaldessa per no caure en l'obesitat anant com va a tots els saraos; quan no són les olletes són les jornades del polp, quan no la carxofa o els arrossos, quan no les coquetes de sant Antoni, quan no la setmana de la sépia o les paelles de sant Gregori. De tiberi en tiberi, un no parar.

Xiquets que fan pràctiques, xiquets que van d'excursió i xiquets que visiten les instal·lacions dels municipals. Que no s'acaben els xiquets perquè si no ací no cobrarà cap pensió ningú. Xiquets i diners no en sobren mai.

Els tafaners són uns deslligats, però vosté i jo això ja ho sabíem.

Un altre clàssic: «Compromís exigeix al Senat trens dignes». Ai, que me desorino! Hi ha diners per a AVEs que no van enlloc i per a aeroports tan magnes com el de Vilanova d'Alcolea o Terol, però el populacho que vaja com s'ha anat tota vida, aborregat. Qui no ha anat mai amb lo borreguero? Tots, a que sí? Doncs que ens quede clar que som de condició baixa per aspirar a més «dignitats». Qui vulga trens dignes, que es faça ric i vaja amb el Talgo.

Joan Heras i el procés. Quasi que inclouré el tema en el llistat inicial de coses que no vorem mai. No sé com nassos s'ho han fet aquests catalufos que no és ja que han acabat ells com camot sinó que ens han despertat tota l'extrema dreta valenciana i nosaltres, sense fer ni dir res, ens hem trobat que també rebrem. Vorem qui guanye el concurs de ser més d'extrema dreta, si el PP o el Ciudadanos.

M'acabo de deprimir. No vull seguir. Vaja al rosari de la Puríssima a vore si amb una mica de fe podem arreglar alguna cosa.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Tapes de ferro del País Basc reciclades a Benicarló

¿Recordeu que la setmana passada vam descobrir una tapa de ferro, creiem que del sistema de canalització d'aigües, que havia vingut, suposem, redolant per l'N232 des de Vitoria Gasteiz fins ací i que apareixia ben ficada en un dels nostres carrers? Doncs, n'hem trobat una altra. Que sí! Que no us ho creieu? Doncs mireu la foto i ho tindreu clar. I si les voleu comparar veureu que no són iguals. La d'avui només duu el nom en euskera: Gasteiz. El que dèiem, una tapa, potser siga curiositat, dos ja és massa coincidència. ¿És que ara comprem les tapes a lots i ens en colen alguna que altra sobrant d'un altre lloc? És que són més barates si són reciclades? ¿Formen part del nou FLA, una ocurrència més de Montoro per estalviar a costa de les autonomies? A vore, mentre facen la seua funció ja va bé, no com eixes de plàstic que han usat en alguns carrers de vianants i que en dos dies acaben trencades i són un perill per a la integritat dels vianants, però sempre que vinguen a millor preu, que si no, ja li les podem encomanar a Fundició Dúctil Benito de tota la vida... que nosaltres també les volem amb el nom de la ciutat en ferro fos!

Varón transeúnte per la N340

Vinga, feia setmanes que no teníem notícies dels nostres amics municipals, que de vegades si no fóra per la seua feina, algun accident hauríem de

lamentar. Llegiu i entendreu: "13:40 Se identifica a un varón transeúnte, que se encontraba en la vía de servicio de la N340a, con numerosos bultos en la calzada. Se le indica que no puede dejar la vía ocupada por el peligro para su persona y resto de usuarios." ¿Vos imagineu un cotxe que s'emporta per endavant els embalums del "transeúnte" com qui juga a les birles i es pega després una pinya? O, fins i tot, que arreplega l'esmentat "varón transeúnte"? I damunt en hora punta! I no, no era el Pare Noel que havia arribat abans d'hora, a vore si vos penseu que no

sabem diferenciar-ne un de l'altre? Bona feina vetlant per la seguretat de tots.

Qui no té faena, el gat pentina.

Continuem amb els amics policials perquè ara sí que ha pres mal una persona per culpa d'un presumpte brètol (l'adjectiu el fiquem nosaltres, s'ho mereix) que va confondre el camí de la Mar amb una pista de llançament... de piles. Sí, de piles! Com qui es pensa que està en un campionat de llançament de pes, javelina, martell... Ara ho entendreu en llegir l'informe: "18:22 Se recibe una llamada informando que habían lanzado una pila desde una ventana impactando contra la cabeza de un viandante en la Calle Cristo del Mar. Se ofrece asistencia a la persona herida y posteriormente se identifica a un varón presunto causante de los hechos. Se informa de las posibles acciones y asistir al Centro de Salud para realizar parte de lesiones." No sabem a què es devia estar entrenant, però una mica més i al pobre vianant li deixa arreglat el cap. A vore, de primera, que les piles s'han de reciclar i, en tot cas, si no volia fer-ho, el poal de la brossa sempre és millor recurs que tirar-li-la al cap al

➤ Suekan||★||smes ➤ @Suecani... · 9h

Els funcionaris que treballen a Benicarló, primer atenen en benicarlando, si no els entens, en valencià i si ja no pot ser, en castellà.

LA REMODELACIÓ DE LA PLAÇA DE L'ESTACIÓ

text REDACCIÓ

Benicarló ha tret a licitació les obres de remodelació de la plaça de l'estació. El pressupost màxim de licitació de l'obra objecte de la present contractació, sense incloure l'IVA (21%), ascendeix a 148.749,82 euros, a la baixa i el temps d'execució del projecte és de tres mesos.

L'Ajuntament de Benicarló es troba immers en el procés de licitació de les obres d'urbanització de la primera fase del Sector de sòl Industrial Collet II. Entre unes altres, les obres allí previstes tenen com a objecte l'obertura de l'avinguda Felipe Klein, connectant l'Estació de Renfe amb la població, pel costat nord. Actualment, l'Avinguda Klein, accés a l'estació de ferrocarril, finalitza en un cul-de-sac, situació que provoca importants embussos i falta de fluïdesa del trànsit en les hores punta de l'arribada dels trens.

Amb la realització de les obres que ara ixen a licitació, s'inicia el procés necessari per a adequar els

espais adjacents a l'estació, de manera que, tenint en compte que l'avinguda Klein tindrà continuïtat, s'adeqüe i es modernitze un espai primordial, porta d'accés i primera imatge de gran part del turisme que reben Benicarló i Peníscola. Les obres responen a la necessitat d'adaptar els espais de l'estació a la nova situació que es produirà en connectar la part nord amb la població des del Sector Collet II. Per tant, es dona continuïtat al vial previst en aquest àmbit, configurant-se un accés rodat en circuit de sentit únic. De la mateixa manera, s'augmenten els espais destinats als vianants, millorant la connexió amb el servei d'autobusos i, per tant, afavorint i fomentant una mobilitat més sostenible.

AMPLIACIÓ DE LES VORERES

L'actuació parteix de la idea de potenciar la perspectiva que des del final del Passeig Febrer Soriano s'obri per l'avinguda Klein cap a l'estació, situada com a teló de fons. Per a açò, en avinguda Klein, la vorera adjacent amb la indústria IFF s'amplia fins a aconseguir una amplària de més de set metres permetent espais de descans al costat de l'arbrat o un

ve de la p gina anterior

primer que passa pel carrer. La multa hauria de ser triple, per anar contra la integritat de les persones, per llançar objectes a la via pública i per no reciclar. Alguna gent si no és així no n'aprén!

Gent jove, pa tou!

Ai las, la felicitat de ser jove, menor i inconscient. I mentre els pares patint, ells passant de tot. A vore, en aquesta època de la immediatesa, en què els joves no amollen el mòbil ni per anar a cagar, resulta sorprenent que no els puguem localitzar. Si ells no volen... Llegim el registre de l'atestat: "00:15 Se realiza la denuncia por la desaparición de dos jóvenes menores. A las 01:15 se localiza a la joven con su ciclomotor estacionado en la Plaza Madre Moles, con el motor averiado y a las 03:45 al otro joven que llegaba de Alcalá de Xivert con una amiga sin novedad." La xica, que se li havia espatllat la motet i sense avisar els seus progenitors, més feliç que el Guerra, i l'altre jove, que venia de can Gaspatxer amb una amiga. Com si Alcalà de Xivert estigués ací al costat. Per cert, un menor, com va anar i com va tornar... a eixes hores de la matinada. A vore, pocs busos hi ha a les quatre de la matinada. I com a menor, què voleu que diguem... sense novetat? Molta felicitat... per part de tots, no?

Benicarló, més llengües

Anem a d'altres qüestions més properes, com la llengua amb la qual atenen els funcionaris de Benicarló. I és que després de la polèmica alçada per la llengua del regidor Martí, una piulada d'algú ben assenyat ens ha tret de dubtes per solucionar el problema i que tots estiguen ben contents. Diu que primer toca en benicarlando (el regidor Martí ben content)? Que no ho entenen? Passem a una cosa més formal, al valencià, suposem que normatiu (d'això el regidor potser ja no n'entén, amb el benicarlando ja en té prou. De tota manera, més que suficient per entendre'ns amb calijons, cerverins, janencs...). I ja per acabar, com ací són trilingües, tenim el castellà (per a eixos turistes que ens vénen de fora dels països

catalans! Ah, no, que això diu que no existeix). En fi, que en tenim per a tots els gustos. Un dia el regidor podria anar per departaments i fer la prova, a vore amb quin grau d'eficiència actuen a la casa gran. I ja ficats, ¿per què no demana un retolet que diga que ací som trilingües i l'enganxa a la façana de l'Ajuntament, al costat de la placa amb la citació memorable de Jaume I? No quedariem poc bé!

Fake news sobre Benicarló?

Com ja hem dit prou deslligos, passarem a coses més serioses. No heu llegit la notícia apareguda a Levante-emv en què es podia llegir que «Una vidente llevó el mensaje de la Virgen a Benicarló»? És que nosaltres no li hem pogut traure de cap de les maneres l'entrellat. La imatge mostra el llavors governador civil de Castelló en una, suposem, roda de premsa, suposem també, per il·lustrar el text de la notícia. Però és que per més que l'hem rellegida de dalt a baix, d'esquerra a dreta, no hem trobat cap al·lusió a cap Mare de Déu, ni tampoc al nostre poble. Com que ningú de nosaltres hi ha entés res, hem reunit el conclave tafaneril, que ha arribat a la conclusió de si no deu ser un tema d'ocultisme, matèria primera per a Dan Brown, amb missatges ocults entre les línies escrites. De tota manera, com no som vidents, igual no ho veiem, però, com en altres ocasions ja li hem enviat un mail a Iker Jiménez per vore si, amb el seu equip de professionals, ell troba la relació e-vidente entre el titular, el text i la imatge. Per si voleu buscar vosaltres, us passem l'enllaç de la notícia. <http://www.levante-emv.com/castello/2017/11/19/vidente-llevo-mensaje-virgen-benicarlo/1643720.html>. I és que açò de l'ocultisme sempre ens supera!

Una vidente llevó el mensaje de la Virgen a Benicarló

18.11.2017 | 23:29

Una vidente llevó el mensaje de la Virgen a Benicarló

Fotos de la noticia

Adolfo Sánchez Morón, que en el año 1992 era gobernador civil de Castelló, no tenía muy claro la operatividad de la policía de barrio que iba a poner en marcha en Ayuntamiento de Castelló durante la campaña navideña de aquel lejano 1992 porque, según declaró a Levante de Castelló, «no nos parece una fórmula adecuada», dijo.

LES FALLES UNIFIQUEN CRITERIS PER A ATORGAR PREMIS

text NAT LIA SANZ/ EL CADUF

Benicarló es va convertir en la seu provincial del curs de jurat de falla organitzat per la Junta Central Fallera de València, en col·laboració amb la Junta Local Fallera de Benicarló. Més de seixanta persones provinents de tota la província de Castelló es van reunir en el Magatzem de la Mar per a conèixer de primera mà les pautes bàsiques a l'hora de jutjar una falla. Allí es presentava el model de fitxa bàsic que la Junta central Fallera ha elaborat amb l'objectiu de "unificar criteris i ser el més transparents possibles". Apartats com el modelatge, color, risc i innovació, conviuen amb uns altres entre els quals es troba el d'Enginy i Gràcia, un aspecte "molt poc valorat que estem intentant recuperar en els últims anys". Als aspirants se'ls van transmetre valors com "amplitud de mires per a poder valorar un monument clàssic o un de modern, i responsabilitat. Totes les falles tenen alguna cosa per a ser interessants".

El curs, que va despertar un animat debat sobre diferents aspectes, va concretar els aspectes teòrics adquirits al matí amb una visita a dos tallers d'artistes fallers de la localitat, que van obrir les seues portes per a permetre que els aspirants a jurat conegueren d'a prop els secrets del seu treball. I és que precisament els artistes fallers de Benicarló van tenir un paper destacat en el curs, ja que al matí van ser els encarregats d'explicar els apartats que es valoren relatius al monument faller. La sàtira fallera, els valors artístics o els intrínsecs (innovació i originalitat) són els punts més importants a l'hora de jutjar un monument. Però el jurat no ha de deixar de costat altres que completen la visió global de la falla, com els acabats o el diàleg amb l'entorn on es planta. Els participants que així ho van

desitjar, van manifestar la seua disposició a participar com a jurat de falla en qualsevol de les 39 localitats que sol·liciten cada any un jurat designat per Junta Central Fallera. En grups de tres en tres, són distribuïts per tota la geografia valenciana i s'encarreguen de jutjar de forma equànime les falles plantades en els carrers.

El Caduf al Curs de Jurat de Falles

El passat cap de setmana alguns membres de la Falla El Caduf van participar en el Curs de Jurat de Falles que es va celebrar a Benicarló. La seua finalitat era la formació, però també entendre millor quina és la tasca que realitzen i què és el que tenen en compte aquells que atorguen els guardons a les comissions falleres. A més a més, va comptar uns ponents de luxe, entre els quals es trobava Dani Ballester, artista faller benicarlondo i encarregat del monument infantil de la Falla El Caduf per al 2018. Sens dubte, un curs molt interessant del qual els participants van sortir molt contents.

EL PP DEMANA EXPLICACIONS A L'ALCADESSA

text PP BENICARLÓ

SERRANO: “EXIGIM A L'ALCADESSA QUE ACLARISCA QUÈ VOL DIR AMB QUE JO TENIA A L'AJUNTAMENT UNA CAIXA DE DINERS PER PAGAR”

El regidor del Partit Popular de Benicarló, José María Serrano, ha exigit a l'alcaldeessa Xaro Miralles que aclarisca què volia dir amb les greus acusacions llançades sobre ell en el ple extraordinari del dijous 23 de novembre quan va exposar que “a lo millor jo tenia a l'ajuntament una caixa de diners per poder pagar factures”.

Serrano reclama a l'alcaldeessa que explique què vol dir exactament amb estes acusacions: “segurament quan vostè era regidor tot això no es mirava, i a lo millor, les factures de les castanyes es pagaven al sendemà o en efectiu, per què a lo millor vostè tenia una caixa de diners i les podia pagar”. Miralles va fer estes manifestacions en la sessió plenària extraordinària convocada per aprovar una relació de factures amb objeccions per part d'intervenció, únic punt en l'ordre del dia del ple i en el que els populars van votar en contra.

Per a José María Serrano, Xaro Miralles ha demostrat que, després de dos anys i mig al front de l'ajuntament, encara no sap com funciona un consistori. “No s'ha enterat que no hi ha cap ajuntament que faça servir diners, tot es fa per via telemàtica i no hi ha cap caixa amb efectiu”, detalla el regidor del PP.

PARAULES INSUBMISSES

text J. GUILLEM

Les paraules ens traïxen sovint. Les molt pèrfides es manifesten intencionadament innocents per a deixar-nos amb el cul a l'aire en el moment més inoportú. Són éssers vius amb una vida pròpia, dotada d'un subconscient íntim que actua per impulsos no sempre racionals.

Igual que el xiquet que desvetlla ingenu un secret familiar en un moment que no toca o, que li diu al tiet: “el meu pare diu que no li fas cap gràcia”. A la web del Partit Popular de Benicarló els ha tornat a passar. Les paraules han tornat a actuar, arbitràries i delatores, un altre cop més. Allí, es pot veure publicada una nota de premsa on apareix una mena de valoració del seu portaveu sobre

aquests dos anys i mig que no han manat. Inevitablement, l'home critica el nou govern amb els habituals tòpics de la falta de projecte i de l'incompliment del programa electoral. Pensen vostès que ja és prou difícil sortir a defensar aquesta organització (adjectiu) com per, a més, ser original. Acte seguit, el representant popular continua l'atac amb l'acusació als nous governants de prioritzar la foto davant de la resolució de problemes i els qualifica de populistes que només treballen interessats pel vot. Però, a partir d'ací les paraules es revelen sinceres igual que el nivell mitjà d'anglés a les entrevistes de treball. El pobre portaveu llença la darrera de les crítiques al govern, li recrimina 'no haver inventat res' i el titlla de 'continuista'. En definitiva, ens reconeix implícitament que això de les fotos i la premsa ja ho feren ells durant vint anys. Maleïdes paraules.

DELS MISTERIS INTERIORS

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

RAMON GUILLEM. (2017).
Terra d'aigua.
 Cullera. El petit editor.

Terra d'aigua comença amb el poema *Un silenci* que dona testimoni dels misteris interiors: “*Hi ha una part de mi que no és meua (...)/que sempre és misteri.*” És el pòrtic que enceta aquest poemari que anirà indagant sobre aquests misteris, principalment el pas del temps, la mort, el desig i l'amor.

El pas del temps ve expressat en poemes com *Salmòdia*, on se'ns presenta la monòtona repetició cíclica de les coses, el “*cercle insomne/ de la vida*” que porta inevitablement a la mort, “*caramell/ de cera en l'aire extingint-se.*”

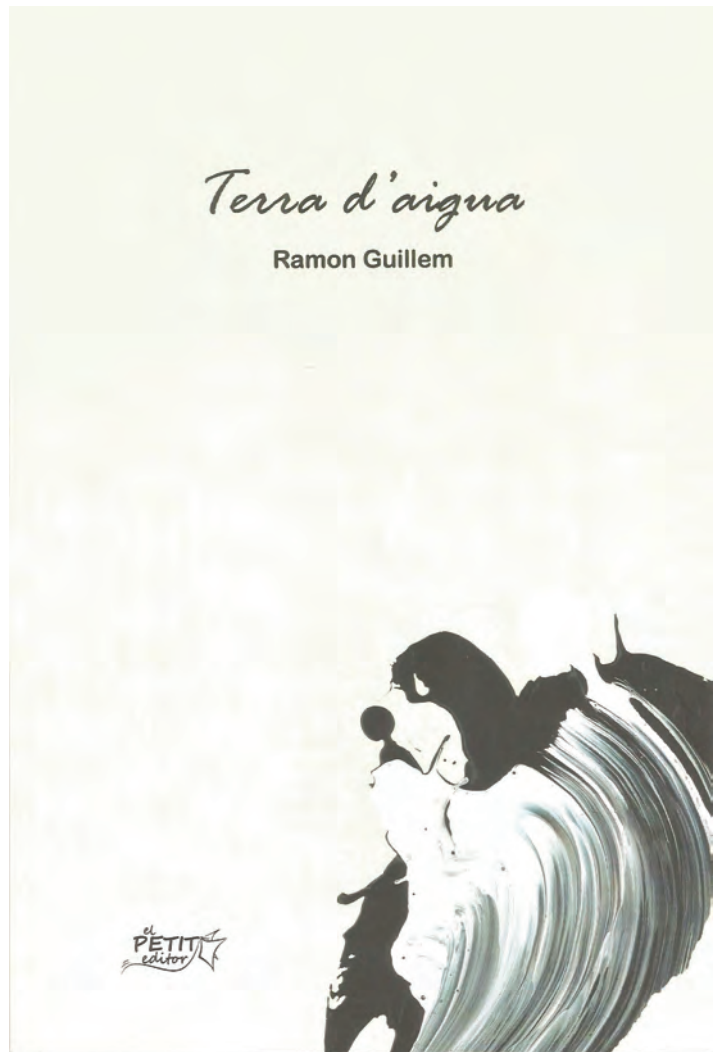
La decrepitud física ve magníficament expressada en el poema *Pont de fusta*, on s'estableix un paral·lelisme entre el vell pont de fusta on van enfonsant-se els taulons i els ossos del subjecte poètic que van esberlant-se.

En el poema *Crepuscle* s'estableix un paral·lelisme entre l'acabament del dia i el fi de la vida, establint una bella imatge, malgrat la tristesa que desprèn, per a definir la vida: “*(...) un vaixell/ d'espècies i dobles d'or/és la vida/ esborrant-se en la mar vella.*”

La mort cobra protagonisme en els poemes *Obscur vent* i *Albada*. El vent se'ns presenta com una metàfora de la força arrabassadora de la mort. És un vent obscur, gèlid que “de mort ens fibla”. La mort implica deixar de viure, de moure's. Queda perfectament reflectit en aquesta comparació del poema *Nit*: “*Un home és un vaixell/ en un banc de sorra*”. Poema que acaba amb aquesta pertorbadora imatge: “*Aquesta nit m'habiten els cucs/ com un tret entre silencis.*”

Però sobretot el poder destructor del temps ve tràgicament expressat en el darrer poema del llibre *En l'hora fosca*. El temps és allò “*que l'aigua del viure enverina*” i “*és l'immens desert sense mirada.*”

Tanmateix també hi trobem la rebel·lió contra la mort amb una vehement invocació a la vida en el poema *Sol*. Un poema lluminós enmig de la

desolació extrema d'alguns dels poemes als que ens hem referit fins ara.

Front a la mort apareix la força del desig: “*Desig./com marea enretirant-se véns,*” i la força de l'amor, “*amor, dóna'm la sang necessària,/xucla'm el fred del moll dels ossos,/ la ferida de gel que a la terra m'atansa.*” Podem llegir al poema *Sang necessària*. Sense la persona estimada tot ho devora el temps: “*Si no véns/ el mos del temps/em cinglarà l'esquena.*” es pot llegir al poema *Absència*. És ella qui dona sentit a les paraules: “*Sense tu, (...)/ ¿quin sentit tindrien tantes paraules*”

Ha estat un encert reeditar aquest llibre de Ramon Guillem, que va rebre el premi Ausiàs March de Gandia de 1992, on ja s'albirava l'altura poètica de l'autor, que s'ha confirmat amb el pas dels anys.

Voldria destacar per últim la bona edició de El petit editor, tot un luxe, així com les il·lustracions de Juan Olivares.

EL TRIOMF DE LA MÚSICA CORAL

text: CORAL POLIFÒNICA BENICARLANDA

La Coral Polifònica Benicarlanda ha viscut dos caps de setmana intensos gràcies a la posada en escena del musical *Els Misérables*, que ha omplert durant sis sessions el pati de butaques de l'Auditori Municipal Pedro Mercader de Benicarló. Més de dos mil persones van viure en directe l'espectacularitat del muntatge, que els va traslladar al París de la revolució de 1832 i els posteriors canvis polítics. Els personatges van mostrar sobre l'escenari la pobresa extrema que els va tocar viure i que el fet de treballar junts va unir pensaments i va permetre que afloraren noves i millors idees. Ells va permetre que el poble, que té els seus moments baixos, mostre també els seus moments de glòria.

La complexitat del muntatge ha obligat a la Polifònica a treballar durant més d'un any i mig per a assegurar l'èxit de la posada en escena, magistralment dirigits per David Rubiera i Nuria Sánchez. Al voltant dels papers principals, s'ha construït l'embolcall compost pels cantants dels diferents cors que completen les escenes. Els decorats i el atrezzo han sigut uns altres dels

elements que han ajudat a l'espectador a posar-se en situació, juntament amb els vestuaris minuciosament estudiats. Per a la seua confecció, s'han emprat patrons originals de l'època, així com, per exemple, per a la reproducció de les armes que llueixen els revolucionaris. Les mans dels coralistes han fet possible la confecció del vestuari i del decorat, un treball amagat que ha necessitat de moltes hores de dedicació. Tot, per tant, ha sigut cuidat fins al més mínim detall. No cal oblidar el maquillatge, que ha ajudat a caracteritzar als personatges i l'ambientació lumínica i sonora, imprescindible per a recrear les diferents escenes.

Però l'èxit de la Polifònica no haguera sigut tal sense el públic, que ha omplert les sessions i fins i tot ha arribat a repetir o tripitir representacions, tal ha sigut l'entusiasme que ha alçat el muntatge. A tots ells, el nostre més sincer agraïment. Sense vosaltres el nostre treball no tindria sentit. I als nostres col·laboradors, sense els quals no haguera sigut possible traure avant el projecte: Ajuntament de Benicarló, Diputació de Castelló, Disbesa, Caixa Benicarló, IFF, creu Roja, EJR Systems i Pub Refugio. Tots ells van confiar des del primer moment en el nostre projecte i és per açò que és just reconèixer la seua aportació. Gràcies a tots i fins la pròxima!

COPA D'ESPANYA DE CONJUNTS: MABEL, EL GRAN GUANYADOR

text REDACCI

A una setmana del Campionat d'Espanya de conjunts, l'equip al complet es va desplaçar fins a Alacant per a competir en l'última fase de la Lliga Iberdrola i la final de la Copa d'Espanya de conjunts, escenari en el qual les alumnes de Manola Belda van tornar a brillar. El dissabte, en la tercera i última fase, competien els 20 millors clubs classificats en la segona fase. El Club Mabel va presentar a tres de les seues gimnastes: María Añó, Alba Bautista i Noa Ros. Cadascuna va realitzar dos exercicis que els va servir per a proclamar-se terceres d'Espanya en aquesta primera edició de la Lliga Iberdrola, tot un èxit per a un club tan xicotet que està preparant a les seues joves gimnastes tant en individual com en conjunt. El campió del circuit va ser el Club Ritme de León, el subcampió va ser el Club Riba-roja de Túrria i el tercer classificat el Club Mabel de Benicarló. Tots ells van rebre un trofeu i un premi econòmic. El diumenge, María Añó, Alba Bautista i Noa Ros juntament amb les seues companyes del conjunt Alba Ciurans i Leire Rovira van competir, ni més ni menys, que a la Copa d'Espanya on el conjunt de primera categoria del Club Mabel va lluitar pels llocs d'honor i pujant a l'esglaió més alt del podi. Després d'aquest gran triomf per al Club, el dijous acudirán a Valladolid disposades a aconseguir la victòria davant la resta d'equips i renovar el títol d'actuals campiones d'Espanya en primera categoria. Seria un nou èxit per al club i un motiu d'enorme satisfacció per a les seues entrenadores Manola Belda i Blanca López.

BÀSQUET: EL BENICARLÓ CAU A LA PRORROGA DAVANT EL TAU CASTELLÓ

text i foto VICENT FERRER

72 BENICARLO, 22+9+11+20+8: Resne (4), Richards (10), Salvador (20), Ioselian (19), Andreu (9); cinc inicial; Stevanovic, Martínez, Kinoshita i París (1).

76 TAU CASTELLO, 14+16+21+13+12: López, Campos (8), Sabaté (14), Roig (16), Vonica (19); cinc inicial; Porcar (2), Robert (4), Colomer (3), Camahort (5) i Mut (5).

ÀRBITRES: Portalés i Muñoz, col·legi valencià. Van castigar amb 19 faltes personals els locals i amb 17 als visitants.

INCIDÈNCIES: Partit disputat al Pavelló Poliesportiu Municipal davant mil persones.

El dia de la presentació dels equips del Club Bàsquet Benicarló, que va ajudar una vegada més a una gran presència de públic, va ser una gran festa que no va poder acabar amb la victòria del primer equip.

L'equip va realitzar un gran inici de partit amb bona defensa i ràpids contraatacs i transicions, i un bon domini del rebot ofensiu i defensiu el que els va permetre que als 5 minuts

col·locaren un 14-4 en l'electrònic. Però els visitants van reaccionar i van començar a controlar més el seu rebot defensiu i es va igualar el partit per a arribar al final del primer quart amb un esperançador 24-14. Un horrible segon període en què no es va poder anotar durant 5 minuts, va permetre al Castelló que s'acostara al marcador (24-23). Aqueixa igualtat en el marcador va seguir fins a arribar al descans amb 33-30 i tot per decidir. La clau era dominar el rebot, els dos equips estaven agafant molts ofensius, i l'equip que acabara dominant aquest apartat es faria amb el partit. El tercer quart va estar dominat clarament pels visitants, i amb parcial d'11-21 (44-51) van aconseguir el primer avantatge important al seu favor. En l'últim quart els benicarlantos van recuperar el control del rebot i encara que no es va fer un joc ofensiu col·lectiu van aconseguir retallar diferències fins a arribar a un final molt ajustat. Amb un 62-64, i falta de pocs segons, l'equip va tenir quatre llançaments lliures, però sols en van encertar dos i es va arribar a la prorroga. Aquesta va començar amb molts nervis, però amb el Castelló de nou dominant el rebot ofensiu i amb millor joc col·lectiu que es va fer amb la victòria. Aquesta derrota deixa l'equip amb 5 victòries i 3 derrotes en la cinquena plaça de la classificació. A seguir treballant per a mantenir-nos o escalar posicions si és possible. Dissabte que ve un altre partit contra un gran equip molt conjuntat i amb molta experiència en la categoria, el Vila-real. Serà el dissabte 18:30 a la seua pista.

SEGON CONTROL PROVINCIAL A CASTELLÓ I CAMPIONAT D'ESPANYA ABSOLUT D'HIVERN A BARCELONA

text i foto CNB

SEGON CONTROL PROVINCIAL A CASTELLÓ

El darrer cap de setmana, 25-26 de Novembre, a la piscina de La Salera de Castelló, en piscina de 25 metres, va tindre lloc el segon control provincial, per a les categories infantil, júnior i absolut.

Dirigits per Miryam Martínez, el Club Natació Benicarló va presentar un equip de 17 nedadors:

Maria Garcia, Clara Salvador, Laura Verge, Sara Troncho, Marina Segura, David Garcia, Sergi Saura, Hèctor Castillo, Miguel Piñana, Gemma Rillo, Carlos Fuente, Alberto Añó, Claudio Dragoste, Óscar Garcia, Blanca Pérez, Ester Segura i Clàudia Barrachina.

Va haver molt bon ambient dintre de l'equip, que, poc a poc, va agafant la forma correcta.

Cal destacar l'actuació de Sergi Saura, segon als 50 lliures amb uns estimables 25,71 M i amb una bona marca als 200 lliures amb 2.03.13 M; de Carlos Fuente, segon, als 50 braça, 50 papallona i 100 estils; del veterà, Miguel Piñana, primer, als 400 estils i tercer, als 100 estils; d'Alberto Añó, tercer, als 50 lliures i de Clàudia Barrachina, tercera, als 100 braça.

JÚLIA BARRACHINA AL CAMPIONAT D'ESPANYA ABSOLUT D'HIVERN A BARCELONA

La nedadora de categoria júnior, del Club Natació Benicarló, Júlia Barrachina, de 16 anys, va participar, aquest cap de setmana, al campionat d'Espanya d'hivern absolut. És la primera vegada, en la seua carrera esportiva, que Júlia aconsegueix classificar-se per a un campionat nacional de la màxima categoria. S'uneix així, al selecte grup de nedadors (6), que, en els 29 anys d'història de l'entitat benicarlanda, han pogut disputar un campionat d'Espanya absolut.

Júlia va nedar els 100 esquena, amb una marca de 1.06.34 E, temps molt proper al seu millor registre en piscina de 25 metres, fins ara. L'experiència va ser molt gratificant per a ella i per a la seua entrenadora, que veuen, així, els fruits del treball constant que estan fent als entrenaments.

Al campionat, es va donar la curiosa circumstància de que Júlia va poder coincidir en sèries consecutives dels 100 esquena, amb el seu germà Joan Ferran Barrachina que és el nedador benicarlando que més vegades s'ha classificat per a un campionat absolut (16 ocasions, amb aquesta).

Barrachina, de 23 anys, després d'haver finalitzat els seus estudis universitaris, compagina actualment la seua incorporació al món laboral amb la pràctica de la natació. Encara es manté en gran forma, com ratifiquen els seus registres al campionat: 57,43 E als 100 esquena i 2.04.96 E, als 200 esquena.

ENS MEREIXÍEM ELS TRES PUNTS

text VICENT T. PERIS

Avui tinc la síndrome del full en blanc. No sé per on començar. Això és una cosa que de vegades ens passa fins i tot als més genials dels cronistes esportius. La reacció lògica del lector en assabentar-se de què li està passant a qui escriu és pensar que no pot ser que no tinga res a dir perquè diumenge passat va haver un important partit de futbol. Efectivament, diumenge passat lo meu estimat C.D. Benicarló es va enfrontar al segon classificat i amb possibilitats d'assolir la primera posició. Com pot ser que no tinga res a dir? Eh? D'explicacions en podria donar moltes, des d'un gran cataclisme, un huracà, un terratrèmol, la caiguda d'una nau espacial, lo descarrilament d'un tren de mercaderies, o una gran inundació. Però jo no soc tan babau com sembla i no feia conte d'argumentar excuses inversemblants. Ja li he exposat varies vegades al senyor director gerent d'aquesta gran empresa editorial i de tant de ressò mediàtic, que necessito un canvi, un important salt de qualitat. Necessito que les meues cròniques, fruit d'una gran preparació acadèmica i intel·lectual, vinguin acompanyades de fotografies en color de gran qualitat. No em motiva gens pensar que aquest gran treball al que dedico una important part del meu temps presente un aspecte trist i anodí, perdut enmig d'un pantà d'aigües tèrboles i en blanc i negre. Tot aquest cúmulo de decebedores circumstàncies van minant la meua moral de manera inexorable.

Per això, no puc escriure sense motivació. No en tinc. Tot plegat fa que les idees es vagin esgotant, que els tòpics ja no tinguin cap sentit, que constantment tinga la sensació d'estar perdent el temps a un lloc on mai no passaré de ser lo cap de secció del futbol d'una revista amb poques perspectives de futur.

Si a tot això afegim lo meu entorn familiar, la meua dedicació als estudis i que la Margot ha deixat de vindre perquè li té por al nou copropietari del nostre habitatge, ja es podran fer càrrec vostès de l'estat del meu ànim. Més baix que els coneixements filològics del regidor Benjamín. Per si no hi havia prou amb que diàriament se'ns tire per cara que a casa nostra no pintem res, que no som més que uns ocupes i que ja triguem en fer-nos les maletes, ara resulta que tenim un nou inquilí a casa. Es tracta de la mare de l'amic de la mama. Una senyora vídua que, per a que vostès es facin una idea, seria una barreja entre Carrero Blanco i Pilar Primo de Rivera. Però aquesta semblança no només és física. Des de que ella va arribar, les nostres condicions de vida han empitjorat. Deien que al dictador no li tremolaven les mans quan es tractava de signar penes de mort. A

aquesta dona li passa el mateix quan es tracta d'humiliar-nos i menysprear-nos. La primera cosa que ens va dir va ser "a estos dos los voy a poner yo en vereda". La mama i ella van connectar des del primer dia que doña María de las Angustias va entrar per aquella porta i va dipositar les seues rotundes anques al silló favorit del papa. "¿Así que dices que éste era el sillón favorito de tu marido? ¡Cómo se cuidaba el hijo de puta!". Com ja se n'hauran adonat vostès, estimats lectors que hagen tingut la paciència d'arribar fins ací, lo tortuós llenguatge de doña Maria de las Angustias cap a nosaltres no coneix les indirectes ni el to subtil. Tot allò que fa referència a nosaltres dos ho expressa en temps pretèrit. Quan ens passa pel costat, ens mira de dalt a baix i, amb un enorme menyspreu, llança un carcàs que la mama, amb cara angelical, s'apresta a netejar.

Gràcies a tot plegat, ni lo papa ni jo vam poder sortir de casa diumenge passat. Ara muntem guàrdia perquè estem segurs de que si sortim els dos junts de casa, en tornar ens trobarem les nostres coses a replà de l'escala i lo pany de la porta canviat.

També per això, no tinc molta informació del que va passar diumenge al Municipal Pitxi Alonso, on els nostres van exhibir un gran joc davant del Puçol, que es ve que és un dels candidats a jugar la promoció d'ascens a la tercera divisió. Nosaltres vam marcar primer, però vam perdonar massa ocasions i els valencians, en la única vegada que es van acostar amb perilla a la nostra porteria, van aconseguir un immerescut gol que els va donar un injust punt que no s'havien guanyat.

Diumenge vinent, a partir de les quatre de la tarda, juguem al camp de l'Alcalà. A vore si guanyem...

CAMPIONAT SOCIAL 2017 EN LA SEU DEL CLUB AJEDREZ BENICARLÓ

text BENICARL AL DIA foto CA BENICARL

Diumenge passat va tenir lloc la novena i última ronda del Campionat Social 2017 en la seu del Club Ajedrez Benicarló

Durant el lliurament de premis va tenir lloc la presentació de Sara Herrero Gilabert, nova Dama del Club Ajedrez Benicarló. La seua presentació va tenir un calorós acolliment per part dels assistents. En Primera Categoria Vicent Villarroya va aconseguir 8,5 punts de 9 possibles i acabà campió, per segon any consecutiu, del torneig més important de partides lentes en l'agenda del Club Ajedrez Benicarló. Després d'ell, Agustín Llorach amb 7 punts de 9 possibles es va convertir en el nou subcampió en empatar en l'última partida davant de Villarroya. Jorge Gutiérrez "Chapu" es va assegurar davant de Manuel Serrano unes taules, que li servien per a aconseguir el tercer lloc, atés que va vèncer en el seu enfrontament a Juan Andrés amb el que va empatar a punts. En Segona Categoria David Teply va aconseguir el campionat, amb 7 punts de 7 possibles, després de vèncer a tots els seus rivals. Cal destacar que David és un xaval Sub10 que l'any que ve es va alternar amb els jugadors més forts en Primera Categoria. El Subcampió va ser Vicent Ferrer, amb 6 punts de 7 possibles. Ferrer va començar les seues aventures en el Social l'any passat en Tercera categoria i amb el seu segon lloc ascendeix a una més que merescuda Primera Categoria. Miguel Gea va acabar tercer, amb 5 punts de 7 possibles i retorna a Primera Categoria després del seu descens de l'any passat al no haver disputat l'anterior edició. Tornada més que merescuda que converteix l'edició de l'any que ve en una lluita de jugadors del més alt nivell. En Tercera Categoria Jaime Ramia, que s'ha incorporat al Club Escacs Benicarló aquest mateix any, va acabar campió amb 8,5 punts de 9 possibles. Extraordinari debut de Jaime que s'ha enfrontat a jugadors habituals del Club. Per la seua banda Roberto Tipán va aconseguir el subcampionat amb 7 punts de 9 possibles. La seua lluita

i persistència li ha donat els seus fruits i ha aconseguit pujar de categoria després d'un gran torneig. Juan Cabezos, també nou en el Club, va obtenir la tercera posició amb 7 punts de 9 possibles, empatat amb Tipán però que el va derrotar en l'enfrontament entre tots dos. Destacable resultat tenint en compte que és el seu primer torneig en molts anys. També mereix esment el quart lloc de Joan de Gustín, empatat a punts amb Jhostin Sánchez, però amb millor desempat per la incompareixença de Sánchez en l'enfrontament entre tots dos, cosa que el permet ascendir a Segona Categoria.

CELEBRACIÓ AL MARQUÉS DE LA FESTA DE SANTA CATERINA I SANT NICOLAU

text i foto CEIP MB

El divendres 24 de novembre el CEIP Marqués de Benicarló va celebrar amb alegria la festa de Santa Caterina i Sant Nicolau, tan tradicional a la nostra localitat.

La jornada començà amb un acte a l'església de Sant Bertomeu per als alumnes de religió, després, en tornar al cole, tots van gaudir a les aules d'una xocolatada, que estava per a llepar-se els dits. Més tard, van baixar tots als diferents patis de que disposa el centre per a fer jocs i tallers organitzats per nivells, que comptaren amb la col·laboració dels xiquets i xiquetes de 6è curs. Com a cloenda de la festa, ens van acompanyar les famílies dels alumnes, es van repartir els premis del XXIX concurs de dibuix de Sta Caterina i es van sortejar tres pollastres i una magnífica cistella de Nadal. Enhorabona als afortunats i ... VISCA SANTA CATERINA I SANT NICOLAU!

LLÀGRIMES BLAVES CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE A L'IES JOAN COROMINES

text i foto IES JC

El passat 22 de novembre es va dur a terme en el nostre institut l'acte central de tots els que al llarg de la setmana es van realitzar en contra de la violència de gènere. A les 10.55 h, tota la comunitat educativa es va concentrar en el pati per llegir diferents manifestos que l'alumnat de 1r de Batxillerat havia redactat per l'ocasió. En acabar les lectures, es va organitzar un mural on es podia llegir el lema "L'IES Joan Corominas Contra la violència de gènere, volem viure!!", que l'alumnat de 1r d'ESO va pintar els dies anteriors a classe. La resta d'alumnat i professorat van aportar llàgrimes blaves com a símbol del patiment de les dones assassinades i maltractades

